

Oberster Gerichtshof küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001, kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1) artikli 5 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et ühes liikmesriigis alaliselt asuva vallasasjade müüja peale, kes vastavalt teises liikmesriigis asuva ostjaga sõlmitud kokkuleppele andis kauba ostja asukoha liikmesriigis üle erinevates asukohtades, võib ostja lepinguga seotud asjades kaevata kõigi (osa) tarnete osas ühe tarne (lepingu täitmise) paiga kohtusse ostja valikul?

Euroopa Ühenduste Komisjoni 27. oktoobri 2005. aasta hagi Prantsusmaa Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 27. oktoobril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Prantsusmaa Vabariigi vastu. Hageja esindaja on A. Bordes, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik võimaldab veiste kunstlikku seemendamist teha üksnes Prantsusmaal tegutsemisluba omavatel kunstliku seemenduse jaamadel, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud talle EÜ artiklitest 43 ja 49 tulenevaid kohustusi;
- 2) mõista kohtukulud välja Prantsusmaa Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

EÜ artiklid 43 ja 49 sätestavad vastavalt asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse. Artikkel 46 näeb muu hulgas ette, et asjaomaste artiklite sätte ja ende alusel võetud meetmed ei mõjuta nende õigus- ja haldusnormide kohaldatavust, mis sätestavad välisriikide kodanike teistsuguse kohtlemise avaliku korra, julgeoleku või rahvatervise huvides. Siiski on viimane säte käesoleval juhul asjakohatu, kuna komisjoni etteheide ei käsitle niisuguste välisriikide kodanike erilist kohtlemist, kes soovivad pakkuda Prantsusmaal kunstliku seemendamise teenust, vaid seda, et ühenduse kodanikel on *de jure* ja *de facto* võimatu sellel ala tegutseda, kuna Prantsusmaal on siseriiklike õigusnormidega — eelkõige kahega neist — antud monopol kunstliku seemendamise jaamadele (*centre de mise en place*).

Kunstliku seemendamise teenuse osas on Prantsusmaal monopol *de jure* ja *de facto* kunstliku seemendamise jaamade käes, mis takistab teistest liikmesriikidest pärit vastava teenuse osutajatel nii nende asutamisoiguse kui teenuste osutamise vabaduse kasutamist. Prantsuse ametivõimud esitavad tervishoiust tulenevaid põhjendusi, mis nende arvates võivad õigustada selliste siseriiklike meetmete vastuvõtmist või hoidmist, mis tegelikult tühistavad need kaks asutamislepingus sätestatud vabadust, samas kui komisjon vaidlustab nende põhjenduste õiguspärasuse ja väidab, et nende piirangute olemusest tulenevalt on nad igal juhul nende tervishoiueesmärkide saavutamiseks ebaproportsionaalsed, millega neid peamiselt põhjendatakse.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Hamburg 30. augusti 2005. aasta määrusega kohtuasjas Jan de Nul N. V. versus Hauptzollamt Oldenburg

(Kohtuasi C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Finanzgericht Hamburgi 30. augusti 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Jan de Nul N. V. v. Hauptzollamt Oldenburg, mis saabus kohtukantsleisse 31. oktoobril 2005.

Finanzgericht Hamburg küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kuidas tuleb mõista mõistet “ühenduse territoriaalveed” direktiivi 92/81⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti c alapunktis 1 seoses direktiivi 92/81 artikli 8 lõike 2 punktis b esitatud mõistega “siseveetee”?
2. Kas põhjasüvendaja ja põhjapuhastaja (*hopper dredger*) kasutamise ühenduse territoriaalvetes on alati navigeerimine direktiivi 92/81 artikli 8 lõike 1 punkti c alapunkti 1 tähenduses või tuleb eristada selle kasutamisel teostatavaid erinevaid tegevusi?

⁽¹⁾ EÜT L 316, lk 12.